

[Jytte Andersen]

ligere klargøring af ministerens holdning til fædres retsstilling i relation til samværsret.

Svar (26/10 90):

Justitsministeren (Engell):

Formålet med de ændringer, der i 1985 blev foretaget i myndighedslovens regler om samværsret, var at sikre, at barnets hidtidige forbindelse med begge forældre så vidt muligt bevares. Af myndighedslovens § 23 fremgår det, at »barnets forbindelse med begge forældre søges bevaret ved, at den, der ikke har del i forældremyndigheden, har ret til samvær med barnet«.

Som det fremgår af lovens § 24, stk. 2, kan der imidlertid forekomme tilfælde, hvor en ansøgning om fastsættelse af samværsret ikke bør imødekommes. § 24, stk. 2, har følgende ordlyd:

»Statsamtet kan afslå at fastsætte samværsret og kan ændre eller ophæve en afgørelse eller aftale om samværsret, hvis hensynet til, hvad der er bedst for barnet, taler derfor. Ved afgørelsen tages navnlig hensyn til den pågældendes hidtidige forbindelse med barnet.«

Afgørelsen af, hvorvidt der skal fastsættes samværsret eller ej, beror på en konkret vurdering af sagens omstændigheder. I almindelighed anses samværsret ikke for at være til gavn for barnet, hvis barnet ikke på noget tidspunkt har haft kontakt med den af forældrene, der søger om fastsættelse af samværsret, heller ikke selv om den pågældende har fastholdt at ville have kontakt med barnet.

For så vidt angår omfanget af den kontakt, som ansøgeren i almindelighed skal have haft med barnet, for at der fastsættes samværsret, kan henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 929 i folketingssamlingen 1989-90.

Spm. nr. S 37

Til *justitsministeren* (9/10 90) af:

Jytte Andersen (S):

»Kan ministeren i forlængelse af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1164 (1989-90) oplyse, hvordan man, hvis de to forældres forklaring vedrørende den hidtidige kontakt afviger fra hinanden, og når der ikke foregår en retssag og ikke kan indkaldes vidner, kan sikre, at de rigtige oplysninger ligger til grund for den afgørelse, der træffes?«

Begrundelse

(Som til spm. nr. S 36).

Svar (26/10 90):

Justitsministeren (Engell):

Under statsamtets behandling af en ansøgning om fastsættelse af samværsret vil begge forældre blandt andet blive anmodet om oplysninger om, i hvilket omfang og på hvilke måder ansøgeren hidtil har haft kontakt med barnet. Såfremt der er væsentlige forskelle i forklaringerne, vil parterne blive gjort bekendt med de oplysninger, modparten har givet.

Der henvises herved til forvaltningslovens § 19, hvorefter en myndighed – når en part ikke kan antages at være bekendt med væsentlige faktiske oplysninger i sagen – som udgangspunkt ikke må træffe afgørelse i sagen til skade for parten, før denne er blevet gjort bekendt med oplysningerne og har haft lejlighed til at fremkomme med en udtalelse.

Parterne kan også opfordres til at sandsynliggøre deres oplysninger eller afkræfte de oplysninger, modparten har afgivet. Dette kan om nødvendigt ske under personligt fremmøde i statsamtet.

De eventuelle nye oplysninger eller dokumentation for allerede afgivne oplysninger, der fremkommer på denne måde, vil modparten i fornødent omfang blive gjort bekendt med, inden afgørelse træffes.

Statsamternes afgørelser om samværsret kan indbringes for Civilretsdirektoratet. Direktoratet har mulighed for at afprøve dels statsamtets bevisvurdering, dels skønnet over, hvad der er bedst for barnet. I denne forbindelse har parterne på tilsvarende måde som i statsamtet lejlighed til at fremkomme med nye oplysninger og beviser.

Spm. nr. S 38

Til *justitsministeren* (9/10 90) af:

Jytte Andersen (S):

»Kan ministeren bekræfte, at man i Sverige har en lovgivning og en administrativ praksis, der sikrer, at fraskilte forældre, uanset om de har været gift eller boet sammen, begge har adgang til samvær med deres barn/børn?«

Begrundelse

(Som til spm. nr. S 36).